

РЕШЕНИЕ

№ 3739

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2871** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. Ц. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], ул. "566", №25 против Решение №140-21-154/08.03.2023г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, с което е потвърдено Разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с което на С. Ц. Н. е отказано изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №Е20197692380 като правилно и законосъобразно и е отхвърлена жалба вх.№1012-21-105 от 30.01.2023г. на С. Ц. Н. като неоснователна.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на решението при в противоречие с приложимия материален закон и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че разпореждането за отказ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист, потвърден с решението на директора на ТП на НОИ С.-град е неправилно, тъй като при издаване на обжалвания административен акт органът си е служил и е ползвал данни от информационната система на НОИ, която според жалбоподателя не е източник на правото. Административният орган е направил тълкуване на правни норми, игнорирайки декларирания трудов договор, относим към предмета на спора. Незаконсъобразно са

дадени задължителни предписания по отношение „Дино Фуудс“ ЕООД за заличаване на данни, което е рефлектирало неблагоприятно в правната сфера на осъществяващия трудова дейност работник, по-специално правото по чл.40, ал.1 от КСО на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване. Цитирана е практика на ВАС, като намира че недобросъвестното поведение на лицата винаги трябва да бъде доказано. Дори и да са неправомерно изплатени, осигурителните плащания се връщат, ако лицето, което ги е получило е било недобросъвестно. Редът за установяване на действителните отношения между работник и работодател е специален, поради което производството пред административния орган е следвало да бъде спряно до установяване наличие или съответно липса на трудов договор по реда на чл.74 от КТ. Заклучава, че представеният трудов договор не може да бъде ценен като недействителен или фиктивен по изявление на едната страна или по констатация на административен орган. В заключение счита, че като осигурено лице, за жалбоподателката е възникнало правото на парично обезщетение по чл.40, ал.1 от КСО и следва да получи парични обезщетения от ДОО като обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода, описан в болничния лист и разпореждането, потвърдено с решението на директора на ТП на НОИ С. град следва да бъде отменено от съда.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от пълномощник Ц. П., като поддържа жалбата, излага доводи по същество, заявява, че административният орган няма право да заличава данни, а само да коригира такива. Трудовият договор все още съществува в правния мир, същият не е анулиран, а това дали има действително внесени осигуровки е факт, който служи за ангажиране на административнонаказателната отговорност, и не може да бъде повод за санкциониране на жалбоподателя, който не е участвал в производството по извършване на ревизия на осигурителя и до вземане на решение за заличаване на данни. Претендират се разноски, представляващи заплатена държавна такса. В дадения от съда срок пълномощникът е депозирал писмени бележки по същество с наведени аргументи, че нередностите от страна на осигурителя не следва да влияят на осигуреното лице, което в случая е действало добросъвестно и е изпълнявало задълженията си по трудовия договор.

Ответникът по жалбата – Директор на ТП на НОИ – С.-град, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. В съдебно заседание са наведени подробни съображения във връзка с правилността на изложените в оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град мотиви, които се поддържат изцяло. Твърди се, че с оглед доказателствата, събрани както в хода на съдебното, така и в хода на административното производство, безспорно се установява липсата на осъществявана търговска дейност от страна на „Дино Фуудс“ ЕООД за периода след 2016г., което от своя страна водело и до обоснования извод, че това дружество е фиктивен осигурител и лицата, за които са подаване Уведомления по чл.62, ал.5 КТ за сключени договори и данни по чл.5, ал.4 т.1 КСО, в т.ч. и Н., не са били осигурени лица по правоотношение с това дружество по смисъла на чл.10 от КСО към датата на настъпване на осигурителния риск 19.06.2019г. Във връзка с изложеното от жалбоподателя, че трудовият договор все още съществува, намира за неотнормо по

делото, тъй като е налице разлика между трудово и между осигурително правоотношение. Налице са всички законови основания по издаване на процесното решение от Директора на ТП на НОИ С.-град, поради което моли съда да го потвърди като законосъобразен административен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Между страните няма спор, че на 27.08.2019г. в ТП на НОИ С.-град от „Дино Фуудс“ ЕООД за С. Ц. Н. е постъпило Удостоверение – Приложение №9 /л.9 гръб/ към представения болничен лист /л.42/ №Е20197692380 за периода от 19.06.2019г. до 08.08.2019г. за изплащане на парично обезщетение по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/.

За С. Ц. Н., съгласно Регистъра на трудовите договори по данни от НАП са налични записи за подадено уведомление на 20.06.2019г. от „Дино Фуудс“ ЕООД за сключен на 18.06.2019г. трудов договор за длъжност „технически сътрудник“ с възнаграждение 2000лв.

От справка в Регистър „Приходи“ на НАП се установява, че от 2015г. до момента на издаване на решението на Директора на ТП на НОИ С.-град не са превеждани осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване.

От данни в информационна система на НОИ, ТР и Регистъра на Ю. и съгласно правно информационна система „А.“, се установява, че дружеството е регистрирано в ТР при АВ на 23.08.2010г. със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. „Д-р С. А.“ №3, ет.3, ап. „Ателие“ с едноличен собственик на капитала и управител М. И. Ш.. Съгласно извършена промяна, вписана в ТР от 27.10.2014г. едноличен собственик и управител на дружеството е Е. Х. И., като е променено и седалището на дружеството [населено място],[жк], [жилищен адрес].

С оглед осъществяване на контрол по спазване осигурителното законодателство, във връзка с постъпил сигнал със Заповед №ЗР-5-13-00733439 от 26.11.2019г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ П. /л.34/ по делегация е възложено извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО на осигурител „Дино Фуудс“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за периода от 23.08.2010г. до 30.11.2019г.. С писмо изх.№1043-13-93#8/02.12.2019г. на ТД на НАП С. град е изпратено искане за предоставяне информация относно упражнявана от дружеството търговска дейност, подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО, ГФО, регистрирани търговски обекти, фискални устройства, регистрирани обороти и относно това дали лицата, за които осигурителят е подавал данни по чл.5, ал.4 от КСО са упражнявали трудова дейност.

ТД на НАП С. – град представя информация, съгласно която дружеството е имало фискално устройство с дата на регистрация 21,03,2012г., като устройството е deregистрирано на 15.03.2016г. с последен касов отчет от 13.03.2016г. Данни за осигуряване с декларация по Наредба Н-8 на МФ за лицата, наети по трудови

правоотношения, са подавани за период от 01.09.2010г. до 31.06.2016г., като всички действащи договори за този период са прекратени към дата 01.04.2016г. Установено е също, че за периода от 01.01.2015г.-31.12.2019г. не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

В хода на извършваната ревизия по разходите на ДОО, с декларация вх.№1043-13-93#1 от 09.09.19г. /л.32-33/ управителят и едноличният собственик на капитала на дружеството Е. Х. И. декларира, че дружеството не развива търговска дейност, не е наемала лица по трудов договор, не е изплащала трудови възнаграждения, няма документи на дружеството, няма търговски обекти и в тази връзка не е упълномощавала трети лица.

Съгласно Констативен протокол №КВ-5-13-00735937 от 16.03.2020г. /л.27-30/ от името на управителя И. за „Дино Фуудс“ ЕООД са подадени в НАП две заявления за подаване на документи по електронен път с квалифициран електронен подпис – вх.№2215И0097120 от 29.10.2018г. и вх.№2215И0106422 от 03.05.2019г., като след подаване на първото от тях е започнало неоснователно подаване на данни по реда на чл.5, ал.4 КСО с декларации образец №1 от Наредба Н-8 на МФ за стари периоди. На 05, 07,19 ноември 2018г. са подадени данни за осигуряване по нетрудови правоотношения с вид осигурен 14, от 2013г. до 2019г. вкл. С декларации образец №1 от Наредба Н-8 на МФ са подавани данни по чл.5, ал.4 КСО за осигуряване по трудови правоотношения, като конкретно за С. Н. от „Дино Фуудс“ ЕООД са били подадени данни по чл.5, ал.4 КСО с Декларации обр-1 от 15.02.2019г. до 31.05.2019г. по трудово правоотношение с вид осигурен 01 и осигурителен доход 2000лв.

Подадени са и уведомления по чл.62, ал.5 КТ за трудово правоотношение от 18.02.2019г., прекратено считано от 12.04.2019г. – длъжност – Оператор въвеждане на данни, възнаграждение 2000лв и уведомление по чл.62, ал.5 КТ за трудов договор от 18.06.2019г. до 12.08.2019г. на длъжност Технически сътрудник с възнаграждение 2000лв

Контролните органи на ТП на НОИ П. са приели, че за периода след месец март 2016г. „Дино Фуудс“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ в НАП информация за осигуряване с декларация обр.1 на ФЛ с висок размер на осигурителен доход, без да се внасят дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО, констатирано е нарушение на осигурителното законодателство, тъй като за лицата, за които са подавани данни за осигуряване, не са били осигурени лица по см. чл.10, ал.1 КСО и §1, ал.1, т.3 ДР на КСО.

Издадени са на осн. Чл.108, ал.1, т.3 КСО задължителни предписания №ЗД-1-13-00736080 от 16.03.2020г. за заличаване на подадените от „Дино Фуудс“ ЕООД данни по чл.5, ал.4 от КСО за 17 бр. лица, едно от които е С. Ц. Н. /л.25-26/.

Задължителните предписания са връчени на едноличния собственик и управителя на дружеството Е. И. на 22.06.2020г., не са обжалвани и са влезли в сила на 07.07.2020г., като не са изпълнени. На осн. чл. 4, ал.10 от Наредба Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от

работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл.5, ал.4, т.1 КСО, подадени след 15.06.2016г. от името на „Дино Фуудс“ ЕООД за С. Н. са заличени служебно.

С Разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащането на обезщетението и помощите, на осн. чл. 40, ал.3 КСО е отказано изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №Е20197692380, тъй като е установено, че дружество „Дино Фуудс“ ЕООД не е извършвало търговска дейност по смисъла на ТЗ за периода след м.03.2016г. и не е имало нужда от назначаване на лица по трудово правоотношение, предвид което за лица, за които на осн. чл.62, ал.3 от КТ са подавани уведомления за сключени договори, не е изпълнен състава на чл.10 от КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и към датата на настъпване на осигурителния риск – 19.06.2019г. Н. не е била осигурено лице и не отговаря на изискванията на чл. 40, ал.1 КСО. Същото е връчено на лице от домакинството на Н. на 19.01.2023г.

Срещу Разпореждането, на осн. чл.117, ал.2 от КСО е депозирана жалба вх.№1012-21-105 от 30.01.2023г. до Ръководителя на ТП на НОИ С.-град в преклузивния срок, като със същата, съдържаща съображения, идентични с изложените в жалбата до съда, и е направено искане за отмяна на постановления с разпореждането отказ.

С Решение №1040-21-154от 08.03.2023г. на осн. чл.117, ал.3 от КСО Директорът на ТП на НОИ С.-град е отхвърлил жалбата на С. Ц. Н. срещу Разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите по реда на чл.40, ал.3 от КСО за неоснователна и е потвърдил разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. като правилно и законосъобразно.

За да потвърди разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с което на Н. е отказано изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №Е20197692380 и да отхвърли като неоснователна жалбата, директорът на ТП на НОИ– С.- град е възприел изцяло мотивите, изложени в обжалвания административен акт, като е посочил нормативните предпоставки, определящи условията за възникване на осигуряването, неговото прекъсване и прекратяване, както и изискванията и редът за отпускането, изчисляването и изплащането на паричните обезщетения за временна неработоспособност. Решаващият орган е приел за безспорно доказано, че за дружеството-осигурител - "ДИНО ФУУДС" ЕООД с ЕИК[ЕИК], не е доказана извършвана от дружеството стопанска дейност след месец март 2016г., същото се явява фиктивен осигурител, подаващ в НАП информация за самоосигуряване с декларация обр.1 на физически лица с висок размер осигурителен доход, без да са били внасяни дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Във връзка с възложената и приключена ревизия и установеното, че е налице нарушаване на осигурителното законодателство, тъй като за лицата, за които са подавани данни за осигуряване не са били осигурени лица по смисъла на чл.10, ал.1 КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените от осигурителя данни по

чл.5, ал.4 от КСО. В постановеното решение /л.7-12/ органът е приел, че липсват доказателства Н. да е извършвала трудова дейност, за която е подлежала на осигуряване, като в този смисъл без правно основание са подавани данни в НАП и НОИ. В решението е възпроизведен основният мотив, послужил за постановяване на оспореното разпореждане – служебно заличените осигурителни данни, които по своето естество носят характера на нови данни, получени след изплащане на обезщетенията, и които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащането им, като това съображение е възприето за обосновано и законосъобразно.

Решение № 1040-21-154 от 08.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град е изпратено на жалбоподателката по пощата, получено на 13.03.2023г. от член на семейството, видно от приложената на л. 13 от делото обратна разписка.

На 17.03.2023г. е депозирана жалба вх.№ 10884/ 17.03.2023г. по описа на АССГ от страна на С. Ц. Н. срещу Решение 1040-21-154 от 08.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е потвърдено разпореждане на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, издадено на осн. чл.40, ал.3 КСО.

Представени и приети като доказателства по делото са документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, при ТП на НОИ-С.-град. От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото документите, придружаващи жалбата до АССГ като приложения към нея, представени в о.з. от 23.05.2023г. документи – Трудов договор от 18.06.2019г. Заповед №058/12.08.2019г. за прекратяване на трудов договор на осн. чл.325, т.1 от КТ, връчена на 12.08.2019г., Болничен лист №Е20197692380, ведомост за начисление на заплатата, справка за постъпили данни от издадени/анулирани БЛ в ЕРБЛ по ЕГН за лицето С. Н. към 30.12.2021г. и Справка актуално състояние на действащи трудови договори за С. Ц. Н., издадена от ТД на НАП С. на 13.01.2023г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по

издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-154 от 08.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. Същото е издадено от материално и териториално компетентен орган на осн. чл.117, ал.1 КСО /съгласно Заповед №1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ –л.14/. По реда на чл.117, ал.3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл.117, ал.3 КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл.40, ал.3 КСО това е длъжностно лице, на което е възложено ръководството по изплащане на обезщетенията и помощите, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ. В настоящия случай разпореждането е издадено от Д. П., началник сектор Контрол в отдел ПОВН, на когото на осн. чл.40, ал.3 и ал.4 КСО е възложено издаване на разпореждания за отказ за изплащане на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите на ДОО. Същият е материално и териториално компетентния административен орган, съгласно нормата на чл.40, ал.3 КСО и Заповед №1015-21-79/03.02.2017г. /л.20/ на Директора на ТП на НОИ.

Съдът не установи допуснати в хода на административното производство по издаване на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК, а именно: да събере и обсъди всички относими за спора обстоятелства, както и да изясни всички факти, от значение за случая. В тази връзка съдът отчита, че в провелоето се административно производство, завършило с издаване на разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите по реда на чл. 40, ал.3 от КСО и чл. 47, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, което е предмет на проверка в развилото се контролно-отменителното производство по чл. 117, ал.1, т.2, б. „е“ от КСО, са извършени достатъчно по обем и съдържание процесуални действия във връзка с изследването на основния спорен въпрос – упражнявал ли е реално жалбоподателят трудова дейност при "ДИНО ФУУДС" ЕООД за спорния период, респективно попада ли той в кръга на осигурените лица. Не може да не бъде отречено, че контролните органи при ТП на НОИ-С.-град са почерпили необходимата им информация от всички възможни източници, в т. ч. за действията си са уведомили и други компетентни държавни органи. Положени са процесуални усилия да бъде издирена цялата налична и относима данъчно-осигурителна и трудово-правна информация, счетоводни документи и фирмени книжа. Контролните органи са събрали и достатъчно доказателства, досежно липсата на реалното извършване на търговска дейност от страна на дружеството. Налична е комуникация с вписания от 27.10.2014г. нов управител на дружеството Е. Х. И..

По отношение материалната законосъобразност на оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него разпореждане, следва да се посочи, че констатациите на органите на ТП на НОИ са правилни, а направените въз

основа на тях правни изводи, са съответни на материалния закон и преследваната с него цел.

Спорът по делото се концентрира до това налице ли са законовите предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 40, ал. 1 от КСО. Съгласно чл.40, ал.3 КСО паричните обезщетения за временна нетрудоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се изчисляват и изплащат от НОИ на осигурените лица по декларирана от тях лична платежна сметка, обозначена с Международен номер на банкова сметка, водена от доставчик на платежни услуги, лицензиран от БНБ или от клон доставчик на платежни услуги, осъществяващ дейност на територията на страната. Ако лицето няма право на обезщетение или помощ, длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ, издава разпореждане за отказ. Разпореждането се отменя, ако в давностния срок по чл.115, ал.2 лицето или осигурителят предоставят нови или допълнителни доказателства, установяващи правото на обезщетение или помощ. Съгласно чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Нормата на чл. 41 КСО определя, че дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест – в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица – внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване не може да надвишава среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението. Съгласно чл.1, ал.2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал.1 се извършва въз основа на данните по чл.5, ал.4, т.1 КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда и предоставяне в НОИ на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с ПМС №241 от 2014г. /ДВ бр. 67 от 2014г./, като се използват данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“ , регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парично обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл.8, чл.9, чл.11, ал.1 и ал.2. Законодателят в чл. 54к от КСО изрично е предвидил, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата/осиновителя/ и помощите от ДОО се извършват въз основа на данните по чл.5, ал.4, т.1 и на чл.33, ал.5, т.12, както и на данните ,декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от ДОО при условията и по реда, определени с акт на МС. В процесния случай

разпореждането за отказ е издадено във връзка със започнала и приключила проверка от компетентни органи на НОИ във връзка с подавани данни от дружеството осигурител „Дино Фуудс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] по реда на чл.5, ал.4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, декларирани в представените документи за изплащане на обезщетения и помощи от ДОО. Не е спорно по делото, че за жалбоподателката Н. съгласно Регистъра на трудовите договори от НАП са налични записи за подадено уведомление от 20.06.2019г. от „Дино Фуудс“ ЕООД за сключен трудов договор на дата 18.06.2019г. за длъжност „технически сътрудник“ с определено възнаграждение от 2000лв. От 2015г. до момента на издаване на Решение №1040-21-154 от 08.03.2023г. на директора на ТП на НОИ С. град, съгласно справка в Регистър „Приходи“ на НАП от този осигурител „Дино Фуудс“ ЕООД не са превеждани осигурителни вноски за ДОО. От доказателствата по делото безспорно е установено също, че за посочения период дружеството не е отчитало и не е декларирало пред органите на НАП търговска дейност. Към доказателствения материал в хода на ревизията е приобщена декларация от 09.09.2019г. на управителя и едноличния собственик на капитала на дружеството Е. Х. И., съгласно която дружеството не развива търговска дейност, не са наемани лица по трудов договор, не са изплащани трудови възнаграждения, дружеството няма документи, няма търговски обекти и липсва упълномощаване на друго лице с представителна власт в този смисъл. Към момента на издаване на болничния листи постъпване на Удостоверение – Приложение №9 към представения болничен лист №Е20197692380 за периода от 19.06.2019г. до 08.08.2019г. посоченият трудов договор не е бил прекратен.

Съгласно чл.10, ал.1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл.10 КСО продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1-3 и 5 КСО. Разпоредбата на чл.10, ал.1 КСО изрично определя момента, от който възниква осигуряването – денят, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 и продължава до прекратяването ѝ, респ. лицето следва добросъвестно да участва в осигурителното правоотношение и обуславящото го трудово такова, за да придобие право на парично обезщетение. Наличието на валидно възникнало трудово правоотношение, само по себе си не е основание за началото на осигуряването. То е предпоставка за това, но само в случаите, когато лицето е започнало реално да упражнява трудова дейност. В съответствие с легалната дефиниция, установена в §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Следователно лицето трябва освен да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В горния смисъл е Решение №4901от 27.04.2020г. на ВАС по адм.д. №6817/2019г., Решение №5321 от 27.04.2021г. на ВАС по адм.д. №1297/2021г., Решение №7142 от 14.06.2021г. на ВАС по адм.д. №4625/2021г. В конкретния случай не са установени трудовите функции на служителя, не е установено извършването на трудова дейност и съответно извършване на търговска дейност на дружеството работодател. Наличието на уведомление за сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО не са достатъчни, за да обосноват извод за това, че жалбоподателката е осигурено лице по смисъла на закона, следователно същите не са достатъчна предпоставка за обосноваване извод от възникване на осигурителното

правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като не съществува идентичност на трудовото правоотношение и осигурителното такова. В този смисъл неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателката, че предвид липсата на проведено производство за установяване действителни отношения между работник и работодател по см. чл.74 КТ, то се явява осигурено лице по см. §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО. Трудовото правоотношение е уредено в специалния закон – Кодекса на труда, като контролът по спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, трудовите спорове се решават от компетентния районен съд по реда, предвиден в ГПК. Със задължението от чл.62, ал.3 КТ работодателите да подават уведомления до НАП за сключен трудов договор, които се вписват в специален регистър на трудовите договори, законодателят цели да бъде оповестено възникването на трудово правоотношение, даващо сигурност на работника и което е свързано с възникване на други задължения за работодателя, свързани с осигуряването на наетите лица. Трудовият договор е частен документ и като такъв се ползва с формална доказателствена сила, отнасяща се за факта на писменото изявление и неговото авторство, но не и относно датата и мястото на съставяне на документа.. От друга страна осигурителното правоотношение е регламентирано от законодателя в КСО, същото се състои от две правоотношения – между осигурителя и осигурителния орган и между осигуреното лице и осигурителния орган. Тези две правоотношения са относително самостоятелни, тъй като първото, което касае набиране на средствата за общо осигуряване обуславя второто, което е по разходване на средствата за обществено осигуряване. КСО определя правните основания за възникване на осигурителните правоотношения, правата и задълженията на страните по тях, реда за реализиране на осигурителните права на гражданите в зависимост от осигурените социални рискове, за които подлежат на задължително или доброволно осигуряване. Осигурителното правоотношение има административноправен характер, в болшинството си нормите в кодекса имат императивен характер, като страните по осигурителното правоотношение не могат да се отклоняват от предписаното в тях, нито по взаимно съгласие, нито по едностранната воля на която и да е от страните и следва да бъдат прилагани в точния им смисъл, вложен от законодателя, без да се тълкуват разширително, а възникналите спорове се решават от компетентния административен съд по реда на АПК.

От съвкупната преценка на доказателствата може да се направи такъв обоснован извод, че Н. към датата на настъпване на осигурителния риск -19.06.2019г. не е била осигурено лице и не отговаря на изискванията на чл.40, ал.1 от КСО, което обосновава прилагането на чл.40, ал.3 от КСО, регламентираща издаването на разпореждане за отказ за изплащане на обезщетения. Основание за този извод е, че за периода от след 15.03.2016г. до момента на издаване на решението на директора на ТП на НОИ С.-град няма данни за подавани годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО, няма регистрирано фискално устройство, няма данни за регистрирани обороти и няма регистриран търговски обект, няма доказателства за реално получени средства от дружеството, с които да са изплащани възнаграждения. Правилно административният орган е приел, че в случая въпреки наличието на трудов договор, не е възникнало осигурително правоотношение и произтичащото от него право на обезщетение, тъй като жалбоподателката не е осъществявала трудова дейност. На това основание, независимо от първоначалното наличие на останалите законови предпоставки за лицето, влезлите в сила задължителни предписания и последвалото заличаване на подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО следва да се приеме, че

представяват нови данни, имащи значение за отказ от изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №Е20197692380, представен чрез „Дино Фуудс“ ЕООД. Не се споделят изразените от пълномощника на жалбоподателката доводи, че административният орган няма право за заличаване на данни, а само тяхното коригиране. Във връзка с осъществяването на контрол по спазване осигурителното законодателство, със Заповед №ЗР-5-13-00733439/26.11.2019г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО е възложено извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО на сочения осигурител „Дино Фуудс“ ЕООД, в хода на извършената ревизия компетентните лица са издали Констативен протокол от 16.03.2020г, като контролните органи са приели, че за периода след месец март 2016г. дружеството е фиктивен осигурител, подаващ в НАП информация за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица с висок размер на осигурителен доход, без за тях да са били внасяни дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Установено е нарушаване на осигурително законодателство, тъй като за лицата, за които са подавани данни за осигуряване, в това число и жалбоподателката, не са били осигурени лица по смисъла на чл.10, ал.1 КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО. На основание чл.108, ал.1, т.3 КСО са издадени задължителни предписания №ЗД-1-13-00736080 от 16.03.2020г. за заличаване на подадените от „Дино Фуудс“ ЕООД данни по чл.5, ал.4 КСО, подадени след 15.06.2016г., включително и за Н., като същите не са обжалвани от фигуриращия съгласно вписване в ТР при АВ нов собственик и управител на дружеството Е. Х. И. и същите са влезли в сила на 07.07.2020г. Същите не са изпълнени, поради което на осн. чл.4, ал.10 от Наредба №Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите лица, данните по чл.5, ал.4 т.1 КСО, подадени на 15.06.2016г. от името на „Дино Фуудс“ ЕООД са заличени служебно. Законодателят не е предвидил в това производство участието на осигуреното лице при издаването на задължителни предписания на осн. чл.108, ал.1, т.3 КСО, поради което и не се споделят доводите на жалбоподателя, че по този начин се получава заобикаляне на трудовото и осигурителното законодателство и до погазване правото на осигуреното лице по см. чл.40, ал.1 КСО да получи обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода, описан в болничния лист. Съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е указано на жалбоподателя че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно, че същото се явява „осигурено лице“ по смисъла на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и отговаря на изискуемите предпоставки на чл. 40, ал.1 от КСО. Жалбоподателят не е направил доказателствени искания, не сочи доказателства, от които съдът да заключи, че въпреки, че „Дино Фуудс“ ЕООД не е изпълнил задължението си по чл.10, ал.1 КСО, лицето е действително е упражнявало трудова дейност за периода от сключване до прекратяване на трудовия договор, както и че към датата на временната неработоспособност, удостоверен надлежно в процесния болничен лист С. Н. е имала качеството на осигурено лице поради липса на данни за осигуряване към този момент, независимо, че липсва отбелязване в справка от НАП, че трудовото правоотношение не е прекратено. В съответствие със законовите разпоредби, посочени по-горе, след като жалбоподателката не е била осигурено лице към момента на издаване на болничния лист, не са били налице предпоставките за изплащането му по см. чл.40, ал.1 КСО.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че обжалваното решение е постановено при

правилно прилагане на материалния закон и при липса на допуснати съществени нарушения на производствените правила, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При посочения изход на спора, на осн. чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.144 АПК, на ответника се дължат направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София град, 67 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ц. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], ул. „566“, №25 срещу Решение №140-21-154/08.03.2023г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, с което е потвърдено Разпореждане №О-21-999-00-[ЕГН]/05.08.2020г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите по реда на чл.40, ал.3 от КСО.

ОСЪЖДА С. Ц. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ул. „566“ №25 да заплати на ТП на НОИ [населено място]-град, [улица], сумата от 100. 00 лв. /сто лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.119, предл. Второ във вр. чл.117, ал.1, т.2, б. „е“ от КСО.

СЪДИЯ: